

tænke sig et andet Ministerium end netop det militære Ministerium komme; og erklære om en Ordning: Vi ved endnu intet som helst om, hvordan den Ordning skal være, men vi kræver dog en fast Bevilling paa en halv Snes Millioner til Ordningens Gennemførelse. Det er netop det, der sker. Den højtærede Minister siger i Anledning af en Forespørgsel om Helsingør: Vi ved intet om Fremtiden og om den fremtidige Ordning her, men anmoder om 10 Mill. Kr. til dens Gennemførelse. Det er Forskellen paa denne og andre Bevillinger. Og endelig den, at man med et knebent Flertal eller med et Mindretal af Stemmer her i Salen vedtager en Ordning og bagefter binder Rigsdagen for de kommende 10 Aar med Hensyn til denne Ordningens Gennemførelse. Det ærede Medlem vil for de civile Ministeriers Omraade ikke kunne nævne noget tilsvarende. Det er med andre Ord en anden Fremgangsmaade, der anvendes her, end overfor de civile Ministerier.

Det ærede Medlem sagde, at denne Ordning var efter Venstres Mening svarende til, hvad der kræves, for at vi kan opfylde vore folkeretlige Forpligtelser. Jeg gør opmærksom paa, at Danmark kun har folkeretlige Forpligtelser til at gennemføre visse Politiforanstaltninger, men ingen som helst militære Forpligtelser af nogen Art, og hvad vi her paatager os, er mere, end der, det være sig i Haagerkonventionen eller i Forbundspagten, kan paavises Forpligtelse til at gennemføre. Det ærede Medlem bestred Tallet 60 Mill. Kr. og mente, at dette Tal ikke var rigtigt. Jeg har sagt, at jeg maatte nævne Tallet skønsomt, fordi vi, skønt vi i Finansudvalget allerede i Oktober anmodede den højtærede Finansminister om at faa at vide, hvor stor en Del af Pensionerne der ramte de militære Budgetter, ikke har faaet Svar derpaa endnu; men jeg ved, at Tallet 60 Millioner vil blive tilnærmelsesvis rigtigt, maaske bliver det 59 Millioner, men deromkring vil Tallet komme til at ligge.

Naar der nu endelig tales om og idelig og idelig understreges baade fra den højtærede Forsvarsministers og Venstres ærede Ordførers Side, hvad der spares ved den endelige Ordning — at den kræver meget mindre Mandskab —, er det mærkeligt, at man netop skal bruge de 10 Mill. Kr., her er Tale om; for det er ikke blot dette, at vi har alle de militære Etablissementer, som er nødvendige af Hensyn til Militærordningen af 1909, men vi har siden da faaet Militæretablissementer i Sønderjylland, hvis Værdi paa Statsregnskabet sættes til 4

Millioner, og disse 4 Millioner maa lægges til de 10 Millioner, hvis vi skal se, hvad der nu kræves mere end i 1909. Der er nye Etablissementer i Sønderjylland for 4 Mill. Kr. under Krigsministeriet, som nu stilles til Raadighed for den nye Ordning, og desuden kræves der 10 Mill. Kr. Det ærede Medlem talte noget om en Gris, som Munkene skar af. (Afbrydelse). Ja, jeg synes, det ærede Medlem sagde, det var Munkene; jeg kender ikke saadan en Munkegris, det maa være andre, der skærer af den. Men det forekommer mig, at det ærede Medlem talte om, at Munkene skar af den. Det forekommer mig underligt, at Munkene har en saadan hedensk Gris; det kan man ikke tænke sig. Jeg tror nok, at det ærede Medlem og hans Parti ellers nok selv kender noget til den Gris, det ærede Medlem her forlystede Tinget med.

Til det ærede Medlem Hr. Pürschel har jeg kun et Par Bemærkninger. Jeg spurgte, om han havde Tillid til den nye Militærordning. Han trak vældigt paa det og sagde: For saa vidt har jeg nok *noget* Tillid til denne Ordning! Jeg siger, at mindre kan ikke gøre det, naar man selv har stemt for en saadan Ordning og vil gennemføre den; det er at vise saa lidt Tillid, som den kan taale. Det ærede Medlem Hr. Pürschel sagde, at han havde aldrig mødt Trusler om Valg fra Venstres Side. Vi har haft et underligt Uheld, det ærede Medlem Hr. Pürschel og jeg. Det ærede Medlem siger, at næsten ved hvert eneste Møde, han har holdt, har han erklæret, at han har Tro til Fremtiden. Jeg har været til mange Møder sammen med det ærede Medlem, men jeg har været saa uheldig aldrig at have hørt denne Tillid komme til Orde hos ham. Nu siger det ærede Medlem, at han har aldrig mødt Trusler om Valg. Dem har jeg mødt mangfoldige Gange; baade Ministrene og Folketingsmænd af Venstre har, naar de har talt udenfor denne Sal, sagt til de Konservative: „Saa kan vi faa Valg!"; det er Vejen, vi kan gaa, hvis I ikke vil støtte os. Der har det ærede Medlem været mærkværdig uopmærksom, det har fuldstændig undgaaet hans Opmærksomhed, at man har truet med Valg. Og jeg tør nok sige — naturligvis kan jeg ikke vide noget positivt derom, men jeg er ganske sikker derpaa —, at naar det er sket, er der ogsaa adskillige Gange tilgaaet de Værelser, hvor de Konservative holder Gruppemøde, en Meddelelse, hvor der har staaet: „Eventuelt Valg“. Ellers vilde man ikke saa ofte bruge det offentligt. Naar nu baade Venstres Ordfører og de Konservatives Formand